

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ सहित्वा सोढुं बलादहोयत बलहीनो भूत् ॥ ७० ॥ वक्षसि आनीय आनतं भुङ्क्त्वा तन्नाभिना तच्छिरः संयोज्येत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ गृहीत्वा चेति पाठे इवार्थः ॥ ७३ ॥
 योक्रयामास बन्धं स्थानयारज्वा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ दोर्भ्यां पाणिभ्यां ॥ ७६ ॥ व्याविद्धे अतिपीडनात् अधःक्षिप्तेन येन नयनगोलके अंबरं वस्त्रं च यस्य नयनाकाशो वा पशुमारं पशुमारयित्वेवेति यज्ञियपशु
 पातितो भुवि भीमस्तु कीचकेन बलीयसा ॥ उत्पपाताथ वेगेन दंडपाणि र्वांतकः ॥ ६६ ॥ स्पर्द्धया च बलोन्मत्तौ तावुभौ सूतपांडवौ ॥ निशीथे पर्यकर्षेतां बलिनौ
 निर्जने स्थले ॥ ६७ ॥ ततस्तद्भव नं श्रेष्ठं प्राकंपत मुहुर्मुहुः ॥ बलवच्चापि संक्रुद्धावन्योन्यं प्रतिगर्जतः ॥ ६८ ॥ तलाभ्यां स तु भीमेन वक्षस्य भिहतो बली ॥ कीचको
 रोष संतप्तः पदान् चलितः पदं ॥ ६९ ॥ मुहूर्तं तु स तं वेगं सहित्वा भुवि दुःसहं ॥ बलादहोयत तदा सूतो भीमबलादितः ॥ ७० ॥ तं हीयमानं विज्ञाय भीमसेनो महाब
 लः ॥ वक्षस्यानीय वेगेन मम दैनं विचेत सं ॥ ७१ ॥ क्रोधा विष्टो विनिश्चस्य पुनश्चैनं वक्रकोदरः ॥ जग्राह जयतां श्रेष्ठः केशेष्वेव तदा भृशं ॥ ७२ ॥ गृहीत्वा कीचकं भी
 मो विरराज महाबलः ॥ शार्दूलः पिशिताकांक्षी गृहीत्वेव महामृगं ॥ ७३ ॥ तत एनं परिश्रान्तमुपलभ्य वक्रकोदरः ॥ योक्रयामास बाहुभ्यां पशुरशनया यथा ॥ ७४ ॥
 नदंतं च महानादं भिन्नभेरी समस्वनं ॥ भ्रामयामास सुचिरं विस्फुरंतमचेत सं ॥ ७५ ॥ प्रगृह्य तरसा दोर्भ्यां कंठं तस्य वक्रकोदरः ॥ अपीडय तरुणायास्तदा कोपोप
 शांतये ॥ ७६ ॥ अथ तं भग्नसर्वांगं व्याविद्ध नयनां वरं ॥ आक्रम्य च कटीदेशे जानुना कीचकाधमं ॥ अपीडय तवाहुभ्यां पशुमारममारयत् ॥ ७७ ॥ तं विषीदंत
 कं ॥ ७८ ॥ इत्येवमुक्त्वा पुरुषप्रवीरस्तं कीचकं क्रोधसरागनेत्रः ॥ अस्रस्तवस्त्राभरणं स्फुरंतमुद्घातनेत्रं व्यसुमुत्ससर्ज ॥ ८० ॥ निष्पिष्य पाणिना पाणिं संदष्टौष्ठपुटं व
 ली ॥ समाक्रम्य च संक्रुद्धो बलेन बलिनां वरः ॥ ८१ ॥ तस्य पादौ च पाणी च शिरो ग्रीवां च सर्वशः ॥ काये प्रवेशयामास पशोरिव पिनाकधृक् ॥ ८२ ॥ तं संमथितस
 र्वांगं मांसपिंडोपमं कृतं ॥ कृष्णाया दर्शयामास भीमसेनो महाबलः ॥ ८३ ॥ उवाच च महातेजा द्रौपदी योषितां वरां ॥ पश्यैनमेहि पांचालिकामुकोयं यथा कृतः ॥ ८४
 एवमुक्त्वा महाराज भीमो भीमपराक्रमः ॥ पादेन पीडयामास तस्य कायं दुरात्मनः ॥ ८५ ॥ ततो भ्रितत्र प्रज्वाल्य दर्शयित्वा तु कीचकं ॥ पांचालीं स तदा वीर इदं व
 चनमब्रवीत् ॥ ८६ ॥

वदित्यर्थः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ सैरंध्रिकंठकं कृत्स्नत्वं समाप्तनिमित्तं ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तस्य पादौ चेति काये देहमध्यभागे तत्तन्निर्गममार्गेणैवांगान्यंतः प्रवेश्य यो
 अस्मैरेवान्नसुनोतिसोमं निररत्नौ मघवातं दधातीति श्रुतमरत्नौ निर्धानमेतदेव ज्ञेयं रेवान्धनवान् निर्धानं निष्कृष्य स्थापनं ॥ ८२ ॥ कृष्णायाः द्रौपद्यै ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥